

Τιερώτατε Μητροπολίτα Μιλήτου, ύπέροτιμε καὶ ἔξαρχε Ἰωνίας, ἐν Ἀγίῳ
Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν Μετοιότητος κύριε
Ἀπόστολε, Ἡγούμενε τῆς ἐν Χαλκιδικῇ Τερᾶς καθ' ἡμᾶς Πατριαρχικῆς καὶ
Σταυροπηγιακῆς Μονῆς τῆς Ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς
Φαρμακολυτρίας, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρᾳ Τερότητι καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ.

Η πέριξ τῶν Ἅγίων τοῦ Θεοῦ συνηδομοσμένη ζωὴ τῶν πιστῶν ἀποτελεῖ τὴν ἀντίπραξιν τῆς Ἑκκλησίας εἰς τὴν ἄσκοπον περιπλάνησιν τοῦ ἀνθρώπου, ὅστις ἐντονώτερον ἢ ἄλλοτε κέκτηται τὴν ἀνάγκην ἐπαναπροσεγγίσεως τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης πρὸς τὸ ἀγαθὸν καὶ τέλειον θέλημα τοῦ Κυρίου καὶ ἐπαναπροσανατολισμοῦ πρὸς τὸν αἰώνιον αὐτοῦ προορισμόν. Οἱ ορθόδοξοι δὲ μοναστικὸς βίος δὲν ἀποτελεῖ μίαν ἐπιβίωσιν τοῦ παρελθόντος· ἀντιθέτως, παραμένει ἐντὸς ἑνὸς τραγικῶς διηρημένου κόσμου, μάρτυς τῶν οὐσιωδῶν, ἀοράτων πραγματικοτήτων καὶ τοῦ πληρώματος τῆς ζωῆς καὶ τῆς εἰρήνης, εἰς τὰ ὅποια ἔχομεν κληθῆ ἀπαντεῖς νὰ μετάσχωμεν. Οἱ μοναχισμὸς εἶναι ἡ ζῶσα μαρτυρία τῆς ἐσχατολογικῆς διαστάσεως τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, σὰρξ ἐκ τῆς σαρκὸς τῆς Ἑκκλησίας καὶ καύχημά της.

Τὴν ἀλήθειαν ταύτην μᾶς ὑπενθυμίζει ἡ σήμερον ἔορταζομένη ἀγία Αναστασία ἡ Φαρμακολύτρια, ἡ ὁποία ἐγκατέλιπε τὴν γῆνον βασιλείαν, διὰ νὰ λάβῃ τὸν ἄφθαρτον στέφανον καὶ τὴν δόξαν τῆς ἄνω βασιλείας, παρὰ τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸν Ὁποῖον ἀφιέρωσεν ἑαυτήν, μὲ ὅλην τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν της. Ἡ προστάτις τῆς καθ' ὑμᾶς Πατριαρχικῆς καὶ Σταυροπηγιακῆς ιστορικῆς Μονῆς Ἅγια ἐπεβεβαίωσε, διὰ τοῦ ἀσκητικοῦ, ἐναρέτου καὶ θαυματοβρύτου βίου αὐτῆς, τὴν ὑπέρολογον πραγματικότητα, τὴν ὁποίαν κηρύσσει ἡ Ἐκκλησία μας, ὅτι ἐν αὐτῇ δὲν ὑπάρχει «ἄρσεν καὶ θῆλυ», ἀλλὰ μόνον ἀγγελοι Κυρίου, ὅπως εἰς τὴν βασιλείαν τῶν Ἐσχάτων.

Αύτή ή μεγάλη Άγια ἔχάρισεν εἰς τὴν καρδίαν τῆς Κεντρικῆς Μακεδονίας τὸ ιερὸν τοῦτο προσκύνημά της, ὡς πηγὴν παραμυθίας καὶ εὐλογίας διὰ τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας, τὸ ὅποιον προσέρχεται εἰς αὐτὸν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους, ἵδιαιτέρως ὅμως κατὰ τὴν σήμερον ἀγομένην ἔτησίαν ἐօρτὴν καὶ πανήγυριν τῆς ιερᾶς μνήμης αὐτῆς, πρὸς ἀπόδειξιν ὅτι παραμένει εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ «φαρμακολύτρια», πεπροκισμένη διὰ τοῦ χαρίσματος τῆς θαυματουργίας, προχέουσα, ὡς βρύσις πολύκρουνος, τὰς ἴασεις καὶ τὰς πηγὰς τῶν θαυμάτων εἰς πάντας τοὺς πιστούς.

Πρὸς τοῦτο καὶ ἡ Μῆτηρ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ στέργουσα, ἐπισκοποῦσα καὶ περισκέπουσα μεθ' ἵερότητος καὶ μητρικοῦ θάλπους τὴν ἀνὰ τὴν ὁρθόδοξον Οἰκουμένην μοναστικὴν ζωήν, ὡς τὸ ἐκσφράγισμα καὶ τὸν τύπον τῆς καθ' ὅλου ἐκκλησιαστικῆς βιοτῆς, συνεορτάζει μαζί σας, ἀγαπητοὶ προσκυνηταί, καὶ ἀποστέλλει τὰς ἐνθέρμους συγχαρητηρίους εὐχὰς αὐτῆς εἰς τὴν ἀγομένην πανήγυριν.

Ἐπὶ δὲ τούτοις, ἐπευλογοῦμεν πατρικῶς καὶ Πατριαρχικῶς τὴν ύμετέραν προσφιλεστάτην Ἱερότητα, τούς τε πατέρας καὶ ἀδελφοὺς καὶ τοὺς πολυπληθεῖς φίλους καὶ εὐσεβεῖς προσκυνητὰς τοῦ Ἱεροῦ τούτου ἀσκητηρίου τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, καὶ ἐπικαλούμεθα ἐπὶ πάντας ύμᾶς τὴν χάριν καὶ τὸ ἔλεος τοῦ Τρισαγίου Θεοῦ, διὰ τῶν ὁλοθέρμων πρεσβειῶν τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας.

βιζ' Δεκεμβρίου κα'

Εγκαίρως αφανίσθη τοις χειρούς σου